

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/337/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615208488
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5615208488.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobkyne Q.. K. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. Ž. XXX/X, P.Y. I., zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou, so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému E.. B. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX/X, V. N., zastúpenému JUDr. Ivanom Vozárom, advokátom, so sídlom Kukučínova 2324/20, Liptovský Mikuláš, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

r o z h o d o l :

I. Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne p r i k a z u j e :

čítačku kníh POCKET BOOK PRO v hodnote 90,- eur,
žehličku ROWENTA FOCUS v hodnote 60,- eur,
štyri jedálenské stoličky v hodnote 65,- eur,
televízor značky Panasonic v hodnote 110,- eur,
kuchynský robot značky Philips CUCINA v hodnote 40,- eur a
kanvicu značky ECG v hodnote 12,50 eura.

II. Žalobkyňa preberá záväzok zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 5035435736 zo dňa 28. 11. 2012, uzatvorenej s obchodnou spoločnosťou C. C., a. s., ktorý ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva predstavoval sumu 15 836,01 eura.

III. Súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného:

osobné motorové vozidlo značky Citroen C3, EVČ: LM 370CF v hodnote 2 250,- eur, externú pamäť WD MyBook Essential v hodnote 80,- eur,
notebook značky ASUS K55VD v hodnote 250,- eur,
tablet značky ASUS Transformer Book v hodnote 150,- eur,
tablet značky ASUS MeMo PAD 10 v zostatkovej hodnote 125,- eur
satelitný prijímač v zostatkovej hodnote 60,- eur,
vysávač značky ELECTROLUX Ultra Performer ZUP 3860 C v hodnote 45,- eur,
čistič okien KÄRCHER WV 50 plus v hodnote 25,- eur,
kávovar značky ETA Inesto v hodnote 20,- eur
a čierne kancelárske kreslo v hodnote 25,- eur.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi vyrovnávací podiel vo výške 11 105,72 eura do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

VI. Súd u k l a d á žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 334,50 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Súd u k l a d á žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 334,50 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu 09. 10. 2015 v spojení s jej doplnením zo dňa 11. 11. 2015 sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré vzniklo 09. 09. 2009 a zaniklo rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 05. 2015, sp. zn. 7C/112/2015, právoplatným 23. 06. 2015.

2. Počas trvania manželstva strany sporu nadobudli hnuiteľné veci označené vo výroku predmetného rozsudku, ktorých zostatková hodnota podľa žalobkyne predstavuje 16 130,- eur. Časť hnuiteľných vecí, a to čítačku kníh, stoličky a žehličku v zostatkovej hodnote 280,- eur navrhla prikázať do jej výlučného vlastníctva a zostávajúce hnuiteľné veci v celkovej hodnote 15 850,- eur do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že podiel na vyrovnanie majetkovej hodnoty predstavuje v prospech žalobkyne sumu 7 785,- eur. Žalobkyňa navrhla vyporiadať aj záväzok v podobe zostatku úveru vrátane jeho príslušenstva poskytnutého stranám sporu obchodnou spoločnosťou C. C., a. s., na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 5035435736, ktorého výška ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavuje 15 836,- eur spolu s príslušenstvom. Zároveň navrhla prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného majetkové hodnoty spočívajúce v peňažných prostriedkoch na termínovanom vklade vedenom v C. C., a. s., ktorého výška predstavuje ku dňu zániku sumu približne 12 800,- eur, uložené v podielovom fonde v C. C., a. s., ktorých výška predstavuje približne 10 000,- eur, peňažné prostriedky na sporení k účtu vedenom v C. C., a. s., ktorého výška predstavuje 8 100,- eur a peňažné prostriedky na osobnom účte žalovaného vedeného v C. C., a. s., ktorých výška predstavuje približne 3 600,- eur. Podiel na vyrovnanie majetkovej hodnoty z úspor v prospech žalobkyne predstavuje sumu 17 250,- eur. Žalobkyňa zároveň navrhla zohľadniť, že žalovaný za trvania manželstva vynaložil zo spoločného peňažné prostriedky na svoje výlučné, a to úhradu výživného na jeho dcéru R. Y. vo výške 3 300,- eur a úhradu školného vo výške 3 000,- eur. Po vykonanom dokazovaní žalobkyňa navrhla, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v zmysle žaloby tak, že žalovaný bude povinný zaplatiť zároveň sumu vo výške 38 608,44 eura do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe nesúhlasil so zostatkovými cenami niektorých hnuiteľných vecí a zároveň poprel, že by niektoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Športová kamera značky GoPro predstavovala dar dcére žalovaného, rádio PANASONIC, DVD prehrávač PANASONIC a práčka WHIRPOOL patria do výlučného vlastníctva žalovaného, nakoľko ich nadobudol pred uzatvorením manželstva. Zostávajúce hnuiteľné veci patria do vlastníctva obchodnej spoločnosti REPROIZOL, s. r. o. Žalovaný navrhol, aby bola v jeho prospech zohľadnená suma vo výške 700,- eur získaná z predaja osobného motorového vozidla značky SEAT IBIZA v jeho výlučnom vlastníctve, ktorá bola použitá na kúpu osobného motorového vozidla CITROEN C3, ktoré patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovaný potvrdil, že so žalobkyňou získali úver na základe Zmluvy o úvere č. 503435736 zo dňa 28. 11. 2012, avšak žalobkyňa neuviedla pravdivé skutočnosti súvisiace s predmetným úverom. Pred uzatvorením manželstva žalobkyňa získala úver v predpokladanej výške 20 000,- eur, ktorý použila na zaplatenie kúpnej ceny za byt, ktorý vlastní strany sporu v podielovom spoluvlastníctve. Za trvania manželstva bolo zo spoločného na úver žalobkyne zaplatené približne 4 000,- eur, ktoré žalovaný žiadal zohľadniť. Z úveru poskytnutého stranám sporu bol zaplatený úver žalobkyne vo výške 17 135,14 eura, ktorú tiež navrhol v prospech žalovaného zohľadniť. Ku dňu zániku manželstva strany sporu nevlastnili peňažné prostriedky, ako to uvádzala žalobkyňa, a zároveň žalovaný poprel tvrdenie, že by zo spoločného boli vynaložené peňažné prostriedky na úhradu školného. Uplatnený nárok v podobe úhrady výživného podľa žalovaného nepatrili do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Avšak, ak by mal byť zohľadnený, tak žalovaný navrhol zohľadniť sumu 5 100,- eur. V spoločnej domácnosti totiž býval počas trvania manželstva, to znamená 69 mesiacov, aj syn žalobkyne, ktorému bolo priznané výživné vo výške 105,- eur, čo, samozrejme, nepostačovalo na krytie všetkých nákladov na výchovu a výživu. Žalovaný tak navrhol zohľadniť sumu 5 100,- eur, čiže za 51 mesiacov, nakoľko zvyšných 18 mesiacov bývala v spoločnej domácnosti aj dcéra žalovaného. Žalovaný

zároveň požiadal o vrátenie finančných prostriedkov vo výške 1 881,90 eura, ktoré boli vynaložené na mesačné náklady spojené s nájomným, nakoľko má za to, že náklady spojené s bývaním by mali byť z jeho strany financované len v jednej tretine a nie z polovice, ako preukázateľne bolo počas manželstva. Tento uplatnený nárok sa taktiež týka len 51 mesiacov s tým, že mesačný nájom predstavoval 205,34 eura. Žalovaný má vedomosť, že žalobkyňa počas manželstva sporila peniaze, preto navrhol vyžiadať od C. C., a. s. dôkaz o tejto skutočnosti.

4. Pokiaľ ide o hnuiteľné veci, ktoré nesporne patria do masy bezpodielového vlastníctva manželov, strany sporu v priebehu konania ustálili cenu čítačky kníh POCKETBOOK vo výške 90,- eur, žehličky značky ROWENTA FOCUS vo výške 60,- eur, osobného motorového vozidla CITROEN C3 vo výške 2 250,- eur, televízora PANASONIC vo výške 110,- eur, kávovaru značky ETA INESTO vo výške 20,- eur a kuchynského robota Philips CUCINA vo výške 40,- eur.

5. Žalovaný spochybnil nadobúdaciú cenu osobného motorového vozidla Kia Sorento, ktorú žalobkyňa vyčíslila v hodnote 9 000,- eur. Predmetné vozidlo nadobudli v roku 2010 za kúpnu cenu 7 500,- eur. Bolo vyrobené v roku 2002. Žalovaný tvrdil, že ho na základe ústnej kúpnej zmluvy predal za 1 000,- eur. V konaní bolo listinným dôkazom (č. l. 148 až 152) preukázané, že žalovaný predal osobné motorové vozidlo značky Kia Sorento, EČV: LM 874 BU, tretej osobe, pričom k zmene vlastníka podľa evidenčnej karty vozidla došlo dňa 13. 07. 2016. Svedok N. R., kupujúci predmetné motorové vozidlo, vypovedal, že auto kúpil za 3 800,- eur. Všetko zabezpečil automechanik L. Z., ktorému svedok zaplatil v hotovosti kúpnu cenu. Svedok bol oboznámený o tom, že na predmetnom motorovom vozidle bola menená spojka a zadný diferenciál, pričom nevedel uviesť cenu tejto opravy. Svedok s automechanikom neuzatvoril žiadnu sprostredkovateľskú zmluvu a nezaplatil mu ani žiadnu odmenu za sprostredkovanie kúpy predmetného motorového vozidla. Svedok L. Z. vypovedal, že pokiaľ ide o kúpnu cenu, tak táto bola zrejme asi 1 000,- eur, auto však kupoval N. Š., s ktorým ho opravili, nakoľko mal svedok na to auto kupca. Bolo potrebné opraviť prahy, ťažné zariadenie a diferenciál, ktorý dovezli repasovaný z Poľska. Zároveň opravili obidve predné ramená, ostrekovače, zadný stierač, vymenili olej, zaleštili svetlá, vymenili brzdové hadičky, brzdové trubky, ako aj rozvodovú reťaz. Keď auto opravili a predali N. R.Č., tak zaňho prevzali záruku, s čím má svedok doposiaľ problém, nakoľko momentálne nefunguje plynový pedál. Pri oprave sa svedok snažil zháňať jednotlivé diely čo najlacnejšie. Nedisponuje žiadnymi listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich sumu. Celú opravu vyčíslil na 2 000,- až 2 500,- eur, keď len diferenciál stál 500,- eur, pričom bolo potrebné uhradiť aj cestovné náklady okolo 100,- eur, lebo do Poľska museli ísť na väčšom aute. Obidve predné ramená stáli 300,- eur, brzdová hadička mohla stáť 45,- eur, pričom opravili aj zadný snímač ABS. Svedok N. Š. vypovedal, že auto kúpil od žalovaného za 1 000,- eur, pričom žalovaný od neho odkupoval za protihodnotu iné auto. Svedok je vyučený automechanik, kupoval možno desiate až pätnáste auto v poradí, pričom tvrdil, že viac ako 1 000,- eur by za auto v takom stave nedal. Vypovedal, že bolo potrebné v prvom rade opraviť podvozok, ktorý bol hrdzavý, auto malo problém s ABS, menil sa tam zadný diferenciál a snímače ABS. Nefungoval motorček stieračov na zadnom skle. Zároveň sa menili aj rozvody a oleje, preleštili predné svetlá, ktoré boli tmavé, a obšívaj sa aj volant. Pokiaľ ide o cenu opráv, nevedel sa presne vyjadriť, uviedol, že to mohlo stáť 2 000,- až 2 500,- eur. Potvrdil, že zadný diferenciál kúpili v Poľsku za 500,- eur, snímač ABS stál 120,- eur a jedno rameno stojí 150,- eur. Keď kupoval auto od žalovaného, jemu predal Volkswagen Golf asi za cenu 6 500,- eur, čiže žalovaný mu reálne odovzdal sumu 5 500,- eur. Nakoľko neuzatvárali žiadnu zmluvu, o započítaní kúpnej ceny 1 000,- eur nemal žiadny doklad. Potom, ako vozidlo predali pánovi R. za 3 800,- eur, tak z tejto kúpnej ceny už nebolo žalovanému vyplatené nič. Rozdiel vo výške 2 800,- eur pokrýval náklady, ktoré na aute opravili.

6. Strany sporu sa nedohodli na zostatkových cenách satelitného prijímača, mikrovlnnej rúry značky ELECTROLUX a kanvice značky ECG, pričom v nadväznosti na svoje tvrdenia nenavrhl vykonať žiadne dokazovanie. S poukazom na charakter týchto hnuiteľných vecí a stranami sporu tvrdené zostatkové hodnoty by bolo samozrejme nehospodárnym vykonať dokazovanie odbornými vyjadreniami, avšak stranám nič nebránilo preukázať svoje tvrdenie napríklad listinnými dôkazmi preukazujúcimi, za akú cenu sa predávajú predmetné opotrebované veci, resp. veci im podobné. Za tejto situácie dôkaznej núdze súdu nezostávalo nič iné, ako ustáliť zostatkové ceny vecí v strede tvrdených cien. Satelitný prijímač ohodnotila žalobkyňa sumou 100,- eur a žalovaný sumou 20,- eur, preto súd ustálil cenu veci na 60,- eur. Mikrovlnnú rúru značky ELECTROLUX žalobkyňa ohodnotila na sumu 70,- eur a žalovaný na 40,- eur, preto súd pri rozhodovaní vychádzal z hodnoty 55,- eur. Rovnakým postupom súd ustálil cenu kanvice značky ECG na 12,50 eura.

7. Medzi stranami sporu bolo sporné zaradenie väčšiny huteľných vecí označených v žalobe do masy bezpodielového spoluvlastníctva. Žalovaný tvrdil, že rádio značky PANASONIC nadobudol pred uzatvorením manželstva, rádio bolo v kuchyni v byte na C. ulici, kde bývali v nájme. Poukázal na to, že rádio bolo ešte na kazety, pričom v čase uzatvorenia manželstva sa už takéto rádia nepredávali. Rovnako tvrdil, že práčku značky WHIRPOOL kúpil v januári 2008, keď sa sťahovali do ich spoločného bytu. Pôvodnú práčku nemohli používať, nakoľko sa im nezmestila do kúpeľne. Strany sporu sa nedohodli ani na termíne kúpy DVD prehrávača značky PANASONIC. Žalovaný s poukazom na odstup času nedisponoval dokladmi preukazujúcimi čas nadobudnutia predmetných vecí a strany sporu nenavrhli v tomto smere žiadne dokazovanie.

8. Žalovaný spochybnil aj zaradenie huteľných vecí do masy bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré podľa jeho tvrdení boli nadobudnuté pre potreby obchodnej spoločnosti REPROIZOL, s. r. o., v ktorej je konateľom a spoločníkom. Žalovaný predložil faktúru splatnú 17. 03. 2014 (č. I. 74), z ktorej vyplýva, že obchodná spoločnosť kúpila štyri stohovateľné stoličky v prírodnej farbe za 132,- eur. Podľa žalobkyne boli tieto nadobudnuté pre potreby rodiny a neboli používané na podnikateľskú činnosť obchodnej spoločnosti, aj napriek tomu, že táto mala sídlo v ich spoločnom byte. Spôsob úhrady, to znamená v hotovosti alebo prevodom z účtu v konaní preukázaný nebol. Svedkovia N. V. a N. E., spoločníci obchodnej spoločnosti REPROIZOL, s. r. o. zhodne vypovedali, že na firmu kúpili kuchynský stôl a stoličky, ktoré sa nachádzajú v sídlo spoločnosti, ich obstaranie vybavoval žalovaný. Sporným bol aj externý disk, na ktorom podľa žalobkyne boli uložené rodinné fotografie a sťahovali sa naň filmy. Žalovaný toto tvrdenie poprel s tým, že disk bol zakúpený výlučne pre potreby obchodnej spoločnosti, o čom predložil aj faktúru (č. I. 75). Externý disk zároveň slúžil ako záložný zdroj pre dáta obchodnej spoločnosti.

9. Predmetom vyporiadania podľa žalobkyne mal byť aj jeden stolový počítač s monitorom, tri notebooky a dva tablety. Žalovaný v konaní predložil faktúru (č. I. 76) splatnú dňa 03. 11. 2008, ktorou mu obchodná spoločnosť SHARK Computers, a. s. vyfakturovala kúpnu cenu 21 970,- Sk za počítač PC SHARK Worker 111A a dve pamäťové karty. Obidve strany sporu potvrdili, že v domácnosti mali len jeden stolový počítač. Žalobkyňa uviedla, že do počítača boli počas manželstva kupované nové súčasti, ktoré zohľadnila v zostatkovej cene počítača, čo žalovaný poprel. Odôvodnil to tým, že nové súčasti počítača by už neboli kompatibilné s matičnou doskou vyrobenou v roku 2008. Žalobkyňa tvrdila, že jeden notebook značky ASUS si kúpil žalovaný na študijné účely ako aj na hry, druhý notebook používala jeho dcéra. Na Vianoce v roku 2014 (č. I. 81) žalobkyňa dostala do daru notebook s odnímateľnou klávesnicou (ASUS Transformer BOOK). Žalovaný tvrdil, že predmetné notebooky ako aj tablety boli zakúpené pre obchodnú spoločnosť a zároveň predložil faktúry (č. I. 77 - 80), ktoré boli vystavené obchodnej spoločnosti REPROIZOL, s. r. o. Svedok N. V. potvrdil, že obchodná spoločnosť kúpila notebooky, pre každého spoločníka, pričom jeho notebook ASUS má doma, nie v sídle spoločnosti. Okrem toho spoločnosť kúpila aj tablety a server.

10. Žalobkyňa navrhla vyporiadať aj server, ktorý žalovaný zakúpil na rodinné účely. Vysvetlil jej to tak, že z akéhokoľvek miesta sa môže spojiť so serverom a napríklad si stiahnuť fotky. Počítače sú vášňou žalovaného, pričom server si kúpil aj na hranie počítačových hier. Žalovaný zdôraznil, že ide o sieťové úložisko, na ktorom sa nedajú hrať hry. Server bol kúpený pre účely obchodnej spoločnosti z dôvodu, aby sa všetci traja spoločníci mohli pripojiť k dátam spoločnosti a to z rôznych zariadení. Zároveň predložil faktúru splatnú 23. 10. 2014 (č. I. 83) za sieťové úložisko Synology DS214 play 2x.

11. Žalovaný nesúhlasil so zaradením vysávača zn. ELECTROLUX a čističa okien zn. KARCHER do masy bezpodielového spoluvlastníctva. Tieto boli zakúpené za účelom realizácie upratovacích prác v kine v RGB Liptov, ktoré vykonáva spoločnosť. Svoje tvrdenie podložil faktúrami vystavenými obchodnej spoločnosti REPROIZOL, s. r. o. Podľa žalobkyne vysávač nikdy neopustil prah ich spoločnej domácnosti. Svedok N. V. vypovedal, že ich spoločnosť vykonáva upratovacie služby v RGB Liptov, za tým účelom zakúpili okrem iného aj vysávač. Sporným bolo aj čierne kreslo na kolieskach, ktoré mal žalovaný kúpiť pre účely obchodnej spoločnosti, pričom strany zhodne tvrdili, že sa kreslo nachádzalo v ich domácnosti.

12. Žalobkyňa navrhla, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil aj sumu 30 988,26 eura, ktorá má predstavovať nasporené finančné prostriedky počas manželstva. Spochybnila výpoveď svedkyne, matky žalovaného.

Uviedla, že žalovaný sa počas manželstva vždy vyjadroval o tom, že sú to ich peniaze a mali byť použité na kúpu pozemku a následne na výstavbu rodinného domu. Žalovaný tvrdil, že mu požičala matka na začiatku podnikania obchodnej spoločnosti REPROIZOL, s. r. o. sumu 30 000,- eur. Pred uzatvorením manželstva disponoval finančnými prostriedkami na účte vo výške 2 230,76 eura. Zhodne vypovedali aj svedkovia N. V.Č. a N. E., podľa ktorých na začiatku vložil do spoločnosti uvedenú sumu žalovaný, ktorú mu požičala jeho matka. Žalovaný vypovedal, že sumu 30 000,- eur mu matka požičala v hotovosti v marci 2009. Peniaze boli určené na rozbeh spoločnosti. Pôvodne mu mama povedala, že peniaze si môže nechať, ale keď videla, že manželstvo smeruje k rozvodu, v marci 2015 jej vrátil peniaze vkladom na účet. Zmluva o pôžičke nebola uzatvorená písomne. Z uvedenej pôžičky boli podľa žalovaného uhrádzané záväzky vznikajúce pri zakladaní obchodnej spoločnosti. Svedkyňa W. Y. potvrdila, že žalovanému požičala okrem iného 30 000,- eur na založenie spoločnosti. Ona pochádza z dobre finančne zabezpečenej rodiny a v rodine nikdy neriešili písomné potvrdenia, ak sa niekomu poskytli peniaze. Sumou disponovala z troch stavebných sporení, časť peňazí vo výške 20 000,- eur jej poskytla matka. Okrem tejto sumy mu požičala 5 600,- eur na auto a zaplatila mu ročné školné. Toho času už nedisponuje žiadnymi listinnými dôkazmi ohľadne spomínaných stavebných sporení.

13. Z výpisov z účtov predložených Slovenskou poisťovňou, a. s. (č. l. 109 - 126) vyplýva, že zostatok na osobných účtoch žalobkyne predstavoval 977,38 eura a zostatok na osobných účtoch žalovaného sumu 5 141,42 eura. Žalovaný dňa 23. 03. 2015, čiže štyri dni pred začatím konania o rozvod manželstva zrušil účet IBAN: SR. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom jeho zostatok vo výške 12 822,21 eura previedol na osobný účet IBAN: C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. V ten istý deň bola v prospech tohto účtu vykonaná kreditná operácia vo výške 8 111,43 eura a dňa 24. 03. 2015 bezhotovostný vklad vo výške 10 054,62 eura. Dňa 26. 03. 2015 a z účtu uskutočnil výber v hotovosti 34 000,- eur.

14. V konaní bolo potrebné vyporiadať aj zostatok úveru zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 5035435736 zo dňa 28. 11. 2012, ktorý nesporne ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva predstavoval sumu 15 836,01 eura. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany sporu uzatvorili dňa 03. 12. 2009 s obchodnou spoločnosťou C. C., a. s. Zmluvu o splátkovom úvere č. 0334548623, na základe ktorej získali úver vo výške 19 000,- eur. Medzi stranami nebolo sporné to, že z tohto úveru bol vyplatený výlučný úver žalobkyne vo výške 16 324,16 eura, pričom podľa žalobkyne bola zostávajúca suma 2 675,- eur použitá na nákup osobného motorového vozidla značky KIA Sorento. Na splatenie tohto úveru následne strany získali úver vo výške 18 000,- eur, ktorý je predmetom vyporiadania v tomto konaní.

15. Súd na základe vykonaného dokazovania v prvom rade zistil rozsah bezpodielového spoluvlastníctva, následne ustálil ceny vecí v čase vyporiadania a rozhodol o prikázaní týchto vecí do výlučného vlastníctva tomu ktorému z bývalých manželov. Vychádzajúc z návrhu žalobkyne, ktorý žalovaný žiadnym spôsobom nepopieral, prikázal súd do výlučného vlastníctva žalobkyne čítačku kníh POCKET BOOK PRO v hodnote 90,- eur, žehličku ROWENTA FOCUS v hodnote 60,- eur, štyri jedálenské stoličky v hodnote 65,- eur, televízor značky Panasonic v hodnote 110,- eur, kuchynský robot značky Philips Cucina v hodnote 40,- eur a kanvicu značky ECG v hodnote 12,50 eura. Strany považovali za nevyhnutné vyvolať spor aj ohľadne štyroch stoličiek nachádzajúcich sa v kuchyni ich spoločného bytu, ktorý majú toho času v podielovom spoluvlastníctve. Na tej istej adrese má sídlo aj obchodná spoločnosť žalovaného REPROIZOL, s. r. o. Žalovaný síce v konaní predložil faktúru vystavujú práve tejto obchodnej spoločnosti za predmetné stoličky, avšak tento listinný dôkaz sám o sebe ešte nepreukazuje, že neboli zaobstarané za prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva. Rozhodujúcim by bol taký listinný dôkaz, ktorý by preukazoval, kým bola kúpna cena uhradená. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby svoje tvrdenia preukázal aj dôkazmi z účtovníctva obchodnej spoločnosti, nakoľko nepochybne v prípade akejkoľvek účtovej operácie obchodnej spoločnosti musí byť táto zaznamenaná v jej účtovníctve. Tým by sa vyvrátili akékoľvek pochybnosti o tom, či bola kúpna cena za stoličky, ako aj iné hnuťelné veci, v skutočnosti uhradená z prostriedkov obchodnej spoločnosti. Súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že k spisu je pripojená časť účtovníctva, avšak ohľadne dôkaznej iniciatívy strán sporu zostalo len pri pripojení tohto listinného dôkazu. Vychádzajúc z uvedeného súd pri rozhodovaní o tom, ktoré veci patria do bezpodielového spoluvlastníctva, zohľadňoval charakter vecí a ich použiteľnosť v domácnosti, resp. použiteľnosť v nadväznosti na predmet podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti žalovaného. Strany sporu netvrdili, že by v ich spoločnej domácnosti mali aj iné jedálenské stoličky. Nakoľko ide o nábytok, ktorý je neodmysliteľne spojený s potrebami domácnosti a pre podnikateľskú činnosť obchodnej spoločnosti vyplývajúcu z výpisu z obchodného registra je prakticky

nepotrebný, súd jedálenskej stoličky zaradil do masy bezpodielového spoluvlastníctva. Pokiaľ ide o ich zostatkovú cenu, súd nemohol spravodlivo vychádzať z tvrdenia žalobkyne, ktoré žalovaný síce nenamietal, aj keď je pravdou, že z dôvodu, že túto vec nepovažoval za nadobudnutú do bezpodielového spoluvlastníctva. Žalobkyňa uviedla zostatkovú hodnotu v roku 2019 v hodnote 130,- eur, pričom žalovaný predložil listinný dôkaz o kúpnej cene v roku 2014 v sume 132,- eur. Z dôvodu dôkaznej núdze ohľadne zostatkovej ceny súd vychádzal z polovice tvrdenej ceny, rovnako postupoval aj u zostávajúcich sporných hnutelných vecí. Žalobkyňa pôvodne žiadala prikázať do výlučného vlastníctva aj 15 kusov uterákov v hodnote 15,- eur, neskôr v konaní však uviedla, že táto položka tak ako aj postelne prádlo neexistuje.

16. Z hnutelných vecí súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného osobný automobil značky Citroen C3 v hodnote 2 250,- eur, externú pamäť v hodnote 80,- eur, notebook značky ASUS K55VD v hodnote 250,- eur (1/2-ica tvrdenej zostatkovej hodnoty), tablet značky ASUS Transformer Book v hodnote 150,- eur (1/2-ica tvrdenej zostatkovej hodnoty), tablet značky ASUS MeMo PAD 10 v zostatkovej hodnote 125,- eur (1/2-ica tvrdenej zostatkovej hodnoty), satelitný prijímač v zostatkovej hodnote 60,- eur, vysávač značky ELECTROLUX v hodnote 45,- eur (1/2-ica tvrdenej zostatkovej hodnoty), čistič okien KARCHER v hodnote 25,- eur (1/2-ica tvrdenej zostatkovej hodnoty), kávovar značky ETA Inesto v hodnote 20,- eur a čierne kancelárske kreslo v hodnote 25,- eur ((1/2-ica tvrdenej zostatkovej hodnoty). S poukazom na charakter sieťového úložiska súd toto nezaradil do masy bezpodielového spoluvlastníctva, nakoľko nemal pochybnosti o tvrdení žalovaného ohľadne účelu kúpy tejto veci. Aj keď je pravdou, že sieťové úložisko môže slúžiť aj na zálohovanie rodinných dát, ukladanie filmov a podobne, vychádzajúc zo zhodných tvrdení svedkov, spoločníkov žalovaného v obchodnej spoločnosti, vyznieva logicky tvrdenie, že úložisko bolo zakúpené pre účely podnikateľskej činnosti spoločnosti. Svedkovia potvrdili, že každý z nich disponuje notebookom, pričom práve toto úložisko môže slúžiť aj na zdieľanie dát z iných zariadení bez potreby fyzického pripojenia. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný uvedenú vec kúpil za účelom hrania počítačových hier neobstojí vzhľadom na charakter veci, za týmto účelom by si skôr žalovaný zaobstaral výkonnejší počítač. Súd do masy bezpodielového spoluvlastníctva nezaradil ani notebook značky ASUS G73SW, ktorý bol podľa faktúry zaobstaraný za kúpnu cenu 1 189,- eur. Ako už súd skonštatoval, svedkovia vypovedali, že každý zo spoločníkov mal notebook, pričom tento bol podľa predložených listinných dôkazov zakúpený ako prvý z notebookov, ktoré navrhovala žalobkyňa vyporiadať. Dňa 01. 12. 2013 bola vystavená faktúra obchodnej spoločnosti za dva tablety, okrem vyššie spomínaného aj za tablet značky PRESTIGIO MultiPad 5780D v hodnote 128,99 eura. Žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil potrebu kúpy dvoch tabletov pre obchodnú spoločnosť, netvrdil napríklad, že jeden z nich bol kúpený pre druhého zo spoločníkov, preto súd jeden tablet zaradil do masy bezpodielového spoluvlastníctva a druhý nie, keďže spoločníci vypovedali, že okrem notebookov mali k dispozícii aj tablety. Žalobkyňa navrhovala vyporiadať aj stolový počítač značky SHARK, ktorý však bol zakúpený v roku 2008, to znamená pred uzatvorením manželstva strán sporu. Žalovaný nepreukázal, že vysávač ako aj čistič okien boli používané na čistenie kina. Tvrdenia žalobkyne a svedka N. V. sa rozchádzali, keď podľa žalobkyne bol vysávač vždy v byte a svedok uviedol, že vysávač bol zrejme umiestnený v sklade priamo v kine. Toto tvrdenie svedka pritom vyznieva logickejšie, lebo v prípade vykonávania čistiacich prác by bolo nevhodné aj neúčelné, aby sa pracovník zakaždým premiestňoval s vysávačom na druhú stranu mesta a naspäť do sídla spoločnosti. Súd do masy bezpodielového spoluvlastníctva nezaradil rádio značky PANASONIC, DVD prehrávač rovnakej značky ako ani práčku značky WHIRPOOL, nakoľko žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala nadobudnutie vecí počas trvania manželstva ako ani netvrdila bližšie skutočnosti, ktoré by aspoň nasvedčovali tomu, že tomu tak bolo. Naopak, žalovaný presvedčivo argumentoval o nadobudnutí týchto vecí pred uzatvorením manželstva. Nakoľko osobné motorové vozidlo značky KIA Sorento patrilo do masy bezpodielového spoluvlastníctva, avšak po rozvoje bolo predané žalovaným, bolo potrebné zohľadniť pri vyporiadaní aj nadobudnutú kúpnu cenu. Žalovaný tvrdil, že vozidlo predal za 1 000,- eur, čo potvrdil aj svedok. Súd sa nestotožnil s výpočtom zostatkovej hodnoty žalobkyňou, keď od kúpnej ceny odpočítala hodnotu opráv. Na zvýšenie hodnoty spoločne nadobudnutej veci manželmi, ku ktorej došlo po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v danom prípade zhodnotenie veci opravou, totiž nemožno pri rozhodovaní prihliadnuť. Súd zároveň poukazuje na to, že k opravám vozidla došlo až po predaji veci tretej osobe.

17. Žalobkyňa tak súd prikázal do výlučného vlastníctva hnutelné veci v hodnote 377,50 eura a žalovanému v hodnote 4 030,- eur, vrátane získanej kúpnej ceny za Kia Sorento vo výške 1 000,- eur. Celková suma aktív patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak predstavuje 4 407,50 eura. Pokiaľ ide o pasíva, ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva bol zostatok úveru vo výške

15 836,01 eura, pričom od tohto okamihu ku dňu vyporiadania príslušenstvo úveru predstavovalo 3 101,05 eura, čo činí ku dňu rozhodovania spolu 18 937,06 eura. Žalobkyňa v konaní preukázala, že od rozvodu manželstva doposiaľ na úver uhradila celkovo 6 139,24 eura, čiže pasíva by mali predstavovať 12 797,82 eura. Medzi stranami sporu však nebolo sporné to, že z tohto získaného úveru bola časť použitá na splatenie výlučného úveru žalobkyne vo výške 16 324,16 eura. Spoločný záväzok strán sporu v podobe istiny získaného úveru tak predstavuje sumu 1 675,84 eura, čo je 9,31 % úveru. Sumu pasív bezpodielového spoluvlastníctva tak súd vyčíslil na 1 191,48 eura (9,31 % zo sumy 12 797,82 eura).

18. Celková hodnota bezpodielového spoluvlastníctva manželov je teda 3 216,02 eura.

Po započítaní sumy pasív žalobkyňa získala majetok v hodnote - 813,98 eura a žalovaný v hodnote 4 030,- eur. Aby boli podiely obidvoch manželov rovnaké, žalovaný by mal žalobkyni na úplné vyrovnanie jej podielu zaplatiť sumu 2 421,99 eura. K tejto sume je potrebné pripočítať sumu 1 370,20 eura, to znamená polovicu zaplatených splátok úveru v Č. C. C., a. s. ako aj sumu 285,78 eura, čo predstavuje jednu polovicu zo sumy 571,56 eura (9,31 % zo zaplatených splátok úveru vo výške 6 139,24 eura), výsledkom čoho je suma 4 077,97 eura.

19. Podstatná časť dokazovania sa týkala tvrdenia žalovaného, že suma 30 000,- eur bola darovaná výlučne jemu jeho matkou, pričom tieto finančné prostriedky boli použité pri zakladaní jeho obchodnej spoločnosti. Aj keď matka žalovaného ako aj obidvaja spoločníci potvrdili, že k poskytnutiu takejto bezúročnej pôžičky došlo, súd zohľadniac celé vykonané dokazovanie ako aj neunesenie dôkazného bremena, nemohol pri vyporiadovaní zohľadniť toto tvrdenie. Žalovaný aj jeho matka zhodne tvrdili, že potom ako manželstvo strán sporu smerovalo k rozvodu, žalovaný vrátil matke poskytnutú pôžičku, pričom matka žalovaného mala vrátené finančné prostriedky vložiť na účet. Žalovaný však toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal a to aj napriek tomu, že bol k tomu vyzvaný súdom listom zo dňa 21. 02. 2018. Zo spisu tak len vyplýva, že deň pred začatím konania o rozvod manželstva došlo k výberu v hotovosti z osobného účtu vo výške 34 000,- eur, avšak nebolo preukázané, že v skutočnosti došlo k vráteniu pôžičky matke žalovaného. Súd tu poukazuje na to, že akékoľvek pochybnosti by boli vyvrátené jednoduchým predložením výpisu z účtu v banke patriacom matke žalovaného. V nadväznosti na tento záver súdu nebolo potrebné vykonať dokazovanie tak ako ho navrhla žalobkyňa prvýkrát podaním zo dňa 12. 04. 2017 (č. l. 298) v nadväznosti na zistenie finančnej situácie matky žalovaného. Vychádzajúc z listinných dôkazov súd konštatuje, že jediné riadne preukázané finančné prostriedky strán sporu ku dňu zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva boli u žalobkyne vo výške 977,38 eura a u žalovaného 17 963,63 eura (5 141,42 eura + 12 822,21 eura), keď súd u žalovaného zohľadnil aj výber z jeho účtu zo dňa 23. 03. 2015 vo výške 12 822,21 eura. Žalovaný preukázal, že pred uzatvorením manželstva disponoval finančnými prostriedkami na účte vo výške 2 230,76 eura, preto súd pri vyporiadaní zohľadnil v prospech žalobkyne sumu 7 866,44 eura (jedna polovica zo sumy 15 732,87 eura/17 963,63 eura - 2 230,76 eura/) a v prospech žalovaného sumu 488,69 eura (jedna polovica zo sumy 977,38 eura). Súd v prospech žalovaného zohľadnil aj polovicu sumy 700,- eur, ktorá bola nesporne použitá z výlučných prostriedkov žalovaného na kúpu osobného motorového vozidla značky Citroen. Výsledkom je potom suma v prospech žalobkyne vo výške 11 105,72 eura (4 077,97 eur + 7 866,44 eura - 488,69 eura - 350,- eur).

20. Súd pri rozhodovaní nezohľadnil v prospech strán sporu vyplatené výživné na dcéru žalovaného ako ani na syna žalobkyne, nakoľko plnenie si vyživovacej povinnosti k deťom nezakladá nárok na náhradu v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnako nie je podľa názoru súdu možné zohľadniť aj vynaloženie školného v súvislosti so štúdiom jedného z manželov, lebo ide o prostriedky, ktoré boli spotrebované počas manželstva a navyše výsledkom ich vynaloženia nie je nadobudnutie určitej veci, resp. pohľadávky, ktorá by bola spôsobilá byť predmetom vyporiadania. Nedôvodným je aj návrh žalovaného na zohľadnenie nájomného vo výške 1 881,90 eura za 51 mesiacov, počas ktorých býval v spoločnej domácnosti syn žalobkyne. Nájomné počas trvania manželstva znášali nesporne výlučne strany sporu, čiže ide o spotrebované prostriedky. Rovnako ide o spotrebované prostriedky pokiaľ ide o dovolenku v Egypte v uplatnenej výške 1 000,- eur.

21. Strany sporu iniciovali dokazovanie v pomerne veľkom rozsahu, pričom pre rozhodnutie súdu postačovalo dosiaľ vykonané dokazovanie a nebolo potrebné, účelné ani hospodárne vykonať všetky navrhované dôkazy. Súd preto nevykonal dokazovanie oboznámením sa s celkovým účtovníctvom obchodnej spoločnosti REPROIZOL, s. r. o. počas celého jej podnikania a nepovažoval za potrebné, aby v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva bolo vo veci nariadení znalecké dokazovanie.

Pre rozhodnutie vo veci nebolo nevyhnutné ani oboznámenie sa s ročnými účtovnými závierkami a výpoveďou účtovníčky obchodnej spoločnosti. Z dôvodu, že pri vypořiadaní súd nezohľadňuje vynaloženie finančných prostriedkov na štúdium, bolo nadbytočné vyžiadať od vysokej školy potvrdenia tak, ako to žiadala žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 12. 04. 2017 (č. I. 297). Súd nevykonával dôkaz ani dopytom na Y. E. C., ako to navrhoval žalovaný v podaní zo dňa 01. 02. 2017 (č. I. 214), v nadväznosti na oznámenie banky (č. I. 197), nakoľko akékoľvek jej vyjadrenie by nemalo žiadny vplyv na dokazovanie vo veci.

22. Na základe uvedeného súd vypořiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Na vyrovnanie podielu je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni sumu 11 105,72 eura. Vzhľadom na výšku plnenia súd určil dlhšiu lehotu na plnenie a to do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

23. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V prejednávanej veci nie je možné stanoviť pomer úspechu a neúspechu, pričom strany mali priestor vypořiadat' si bezpodielové spoluvlastníctvo bez toho, aby mi vznikli trovy súdneho konania.

24. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa položky 6 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorej za vypořiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa platí súdny poplatok vo výške 3 % z predmetu konania, t. j. v danom prípade zo sumy 22 309,23 eura (4 407,50 eura + 1 191,48 eura + 15 732,87 eura + 977,38 eura). Súdny poplatok tak predstavuje 669,- eur a súd uložil stranám sporu ho zaplatiť rovným dielom po 334,50 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená osoba môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.